

Zbrodnia Wołyńska

<https://zbrodniawolynska.pl/zw1/form/r506277878516,Zbrodnia-w-kolonii-Stasin-d-Kalusow-w-dniu-11-lipca-1943-r.html>

03.05.2024, 17:20

Zbrodnia w kolonii Stasin (d. Kałusów) w dniu 11 lipca 1943 r.

Miejsce śmierci

Województwo

[Wołyńskie](#)

Powiat

[Włodzimierz \[woj. wołyńskie\]](#)

Gmina:

[Grzybowica \[pow. Włodzimierz\]](#)

Miejsce śmierci / Miejsce zbrodni

[Stasin \(d. Kałusów\), kolonia \[pow. Włodzimierz\]](#)

Informacja

podział administracyjny sprzed II wojny światowej (ok. 1938 r.), niezależnie od daty popełnienia zbrodni

Ofiary

NAZWISKO I IMIĘ / ZBRODNIA

Zbrodnia w kolonii Stasin (d. Kałusów) w dniu 11 lipca 1943 r.

Data śmierci / Data zbrodni

1943-07-11

Informacje / Okoliczności śmierci

11 lipca 1943 r. (wg innego źródła 12 lipca lub na wiosnę) bojówki UPA i okoliczni Ukraińcy otoczyli kolonię Stasin (d. Kałusów). Mieszkańców spędzono do 2 stodoł: osobno kobiety i dzieci do stodoły Urbaniakowej oraz mężczyzn do stodoły Grabowskiego, gdzie wszystkich rozstrzelano. Wg innego źródła stodoły zaryglowano i podpalono. Rannych dobijano siekierami lub kłuto bagnetami. Kilka dni później, 14 lipca 1943 r. zwłoki pomordowanych zostały zakopane przez Ukraińców z sąsiednich wsi (w tym świadków Jehowy, którzy odmówili udziału w zabójstwach). Według relacji Karola Walczaka Badacze Pisma Św. znaleźli wśród zwłok niemowlę, syna Władysława i Adeli Drozdowskich/Drożdżowskich, które przekazano ocalałym z masakry rodzicom do Włodzimierza. Sama Adela Drożdżowska opowiadała, że dziecko w ucieczce porzuciła, ale syn faktycznie przeżył. Świadkowie Jehowy o nieustalonej liczbie prawdopodobnie zostali zabici przez swoich rodaków. Spośród 200 zamordowanych Polaków (wg innego źródła ok. 105), ustalono nazwiska 84 ofiar.

Liczba ofiar

116/195

Narodowość / Przynależność etniczna

polska, ukraińska (?)

Miejsce zamieszkania

Stasin (d. Kałusów), kolonia

Parafia (wg. zamieszkania)

Chrenów/Chrynów

Źródła, dokumenty, fotografie

Źródło

OKLu, S 1.2000.Zi, t. 10, List Wandy Woźniak, 15 VI 1994 r., k. 1819-1819v., t. 19, Relacja Karola Walczaka, [marzec 2001 r.], k. 3610 v.; t. 28, List Adolfa Kosnowicza z dnia 30 IV 1985 r., k. 5494, t. 30, Protokół przesłuchania świadka Karola Walczaka, 14 II 2002 r., k. 5856-5858, t. 46, Protokół przesłuchania świadka Alicji Kuryło z d. Rokosz, 5 IX 2003 r., k. 9104, Protokół przesłuchania świadka Krystyny Skórskiej z d. Rokosz, 8 VIII 2003 r., k. 9143-9145, t. 73, Protokół przesłuchania świadka Adeli Drożdżowskiej, 18 VII 2007 r., k. 14526 v., t. 77, Pismo Krystyny Zarek, 7 XI 2006 r., k. 15363, t. 91, Protokół przesłuchania świadka Ireny Siewierskiej, 17 VI 2010 r., k. 18073, t. 108, Załącznik do Protokołu przesłuchania świadka Juliana Grzesika, 25 VI 2012 r., k. 21572;t. 123, Protokół przesłuchania świadka Stefana Łaniuchy, 3 VI 2013 r., k. 24489 v. - 24490; IPN GK 932/4, Relacja Adolfa Kosnowicza, k. 53, 56-57, Relacja Zygmunta Maguzy, k. 144; M. A. Koprowski, Wołyń. Mówią świadkowie ludobójstwa, Zakrzewo 2016, s. 210-211; W. Siemaszko, E. Siemaszko, Ludobójstwo dokonane przez nacjonalistów ukraińskich na ludności polskiej Wołynia 1939-1945, Warszawa 2008, t.1, s. 834-835; Świadkowie oskarżają, oprac. L. Karłowicz, L. Popek, Lublin 2013, Relacja Zygmunta Abramowskiego, s. 277; L. Kulińska, Dzieci Kresów III, Kraków 2009, Relacja Krystyny Zarek, s. 375-376

Opisy załączników, linki zewnętrzne

Powiązania

Zobacz również

Kontakt

Informacja

Formularze kontaktowe niedostępne w wersji mobilnej (telefony komórkowe)